

Bladel-Oirschot

GROEIEN IN GELOOF. GELOVEN IN GROEI.

Het motto van het nieuwe bisdombeleid is mij uit het hart gegrepen. Voorwaarde om de Nieuwe parochie tot een succes te maken is dat we erin geloven. Het nieuwe beleid is niet alleen noodzaak, het geeft ook kansen om ons samen kerk-zijn te vitaliseren. Met name de speerpunten bieden mogelijkheden om de krachten te bundelen van zowel beroeps-krachten als vrijwilligers.

Werken met één pastoraal team maakt het mogelijk om naast de beschikbare priesters ook jonge diakens en jonge pastorale werkers in te zetten. Ik geloof er in dat het goed is om voor één groter geheel te gaan werken vanuit één centrum. We willen als eerste nieuwe parochie in ons dekenaat Bladel Oirschot starten met pastoor Barberien als nieuwe pastoor met de huidige parochies Hilvarenbeek, Diessen, Haghorst, Esbeek en Biest-Houtakker. Samenvoeging van besturen betekent onder meer voor de pastoor dat hij

niet op meerdere plaatsen maandelijks op iedere locatie de vergaderingen hoeft te leiden maar nog slechts op een plaats. Belangrijk is werk maken van de speerpunten: huwelijk en gezin, jeugd en jongeren, Kerk en samenleving en roeping en vorming. Wat men als oude kleine parochie niet kon, kan gezamenlijk wel. Door de aandacht voor kinderen en jongeren leggen we een goed fundament voor de toekomst. Zo geven we uiting aan onze overtuiging dat ons geloof niet ten dode is opgeschreven. We geloven dat we samen er voor kunnen zorgen dat ons geloof door dit beleid kan groeien. En ook dat we langs deze weg tot een nieuwe bloeiende geloofsgemeenschap kunnen komen waar oud en jong zich thuis voelt en waar men graag deel van uitmaakt. We willen ook in de jaren die komen mensen op het spoor van God blijven brengen en werken aan de komst van het rijk van God.

Leendert Spijkers
Deken Dekenaat Bladel-Oirschot

Vertrouwen in groei

Gust Jansen is diaken te Hilvarenbeek. Hij heeft meegewerkt de Beekse parochie op te bouwen tot een vitale parochiegemeenschap. In het kader van de nieuwe parochie heeft hij open gesprekken gevoerd met de parochianen. Belangrijk is volgens Jansen dat “we met gelovigen te maken hebben.” De vraag die hem bezighoudt, is hoe de geloofsbeleving vastgehouden kan worden.

Alle belangen- en cultuurverschillen ten spijt, is de diaken positief over de nieuwe parochie. Ten aanzien van het groeiproces naar de nieuwe parochie, onderscheidt hij drie fases: “Ten eerste een goed beeld van de huidige situatie krijgen, ten tweede hetgeen dat op korte termijn moet gebeuren en ten derde wat voor de langere termijn geldt. Er zal ongeveer tien jaar nodig zijn om door samenwerking tot vijf kernen van geloof te komen die de nieuwe parochie vertegenwoordigen. De focus is op groei. In november 2008 plantten we samen met de werkgroep kinderwoorddienst een hemelboom die het vertrouwen in groei symboliseert. We willen het goede behouden.”

“Al aan samenwerking gewend”

Ad Vugs is vice-voorzitter van het kerkbestuur van parochie St. Joseph te Haghorst. Hij typeert Haghorst als de kleinste en jongste parochie van de vijf. Zestig jaar geleden is zij gesticht. Vugs: “De parochie staat positief in het proces naar de nieuwe parochie. Samenwerken was namelijk al langer een wens van de parochie en de laatste vijf jaar gebeurde dat al op het gebied van de sacramentenvoorbereiding. Maar ook op het gebied van gezamenlijke inkoop van diensten en materialen waren er voordelen.”

Volgens de Haghorstse vice-voorzitter is er echter ook een cultuur-aanpassing nodig en kan daar niet voorbij worden gegaan aan de emoties die een rol spelen. Die komen met name tot uiting als de Sint Jozefkerk ter sprake komt. “Er zijn mensen in onze parochie die nog geholpen hebben met de bouw van onze kerk. Zij hebben winkels, banken, enzovoorts al zien vertrekken uit de dorpskern. Als hun kerk dan gesloten dreigt te worden, is dat heel moeilijk.” Volgens Vugs is het daarom belangrijk om op alle fronten te communiceren waarom krachtenbundeling noodzakelijk is. “De zwakste schakel bepaalt de kracht, dus houden we de aandacht daarop gericht.”

Tradities komen samen

Cees Remmers is pastoor te Hilvarenbeek. Hij is in de 'moeilijke jaren' '60 en '70 priester geworden en naar eigen zeggen 'een priester van Bekkers en Bluysen'. Naar één parochie groeien ziet hij als noodzaak waar hij met hart en verstand aan mee wil werken. Elkaar respecteren staat centraal, zeker omdat de tradities van kerkzijn en geloofsbeleving verschillende geschiedenissen hebben in de parochies.

De pastoor ziet bovendien de verschillen in generatie (met pastoor Steven Barberien) en ambt (met diaken Gust Jansen) als kans om elkaar van dienst te kunnen zijn: “Het gaat uiteindelijk om hetzelfde, we zijn met hetzelfde bezig.” Zelf neemt hij bijvoorbeeld graag de tijd voor liturgie. Die ziet hij als dé vorm van 'creatief geloven' die hij zich vanaf de jaren '60 eigen heeft gemaakt. Remmers: “De accentverschillen in kijk op de kerk kunnen wij zonder te polariseren eerlijk met elkaar delen.” Over de snelheid waarmee de nieuwe parochie volgens hem tot stand zou moeten komen, drukt hij zich uit in een metafoer: “Een zonnebloem groeit heel snel, maar nader bekeken is de stengel hol van binnen, zonder inhoud. Een Berk groeit niet zo snel, maar is wel stevig.”

“Er is geen alternatief”

Rini van den Meijdenberg is secretaris van het kerkbestuur in Diessen. Hij ziet de vorming van de nieuwe parochie als enige optie: “Je bent überhaupt verplicht in de toekomst samen te werken, alleen al om personele redenen. Een keer moet er iets gebeuren. De pastoor heeft nu zo'n vier á vijf bestuursvergaderingen per maand, dat kan echt niet langer”. Pastoraal kan het misschien lastiger liggen, maar Van den Meijdenberg ziet het vooral zakelijk: “Cultuurverschillen moeten te overbruggen zijn. Ik heb fusies meegemaakt bij banken en dan moet het ook. Welk alternatief is er immers?” Belangrijk volgens de Diessense secretaris is dat er met de verschillende 'bloedgroepen' één gezamenlijk doel wordt nagestreefd bij de oprichting van de nieuwe parochie. Een struikelblok ziet hij op mensenniveau. “Fusies lopen het gevaar te 'ploffen' als mensen hun posities niet kunnen loslaten. Eerst de functies, dan de poppetjes. Het heeft geen zin als iedereen bestuurder wil zijn of blijven”, meent van den Meijdenberg.

(vlnr) Pastoor Cees Remmers, pastoor Steven Barberien en diaken Gust Jansen.

“Dichtbij de mensen”

Steven Barberien is pastoor van de huidige parochies Biest-Houtakker, Haghorst, Diessen en Esbeek. Met een factor vier qua bestuursvergaderingen en andere parochiële verantwoordelijkheden is samenwerking voor hem al een noodzakelijke realiteit. “Wij weten dat er iets moet gebeuren” zegt de 33-jarige pastoor die zijn priesteropleiding aan het Sint-Janscentrum heeft gevolgd. Tegelijkertijd beseft hij dat er ook tijd nodig is voor 'het inleven in elkaars posities': “Niet in iedere kerk is men het altaarmissaal gewend. En onbekend maakt onbemind. Je begint met diskrediet, van waaruit je langzaam vertrouwen moet

opbouwen. Dat kan alleen maar als je authentiek bent.”

Frappant is dat beide pastoors Barberien en Remmers aan weerszijden als 'verdacht' worden aangemerkt door hun achterban. Qua profiel zien parochianen hen namelijk als twee uitersten, terwijl zij elkaar toch opzoeken voor samenwerking. Barberien: “We kunnen in verschillende klassen zijn opgeleid, maar we staan samen voor Christus.” Het zoeken naar een gezamenlijke weg in alle pluriformiteit en uniformiteit is volgens Barberien alleen mogelijk als zij er als één team voor staan.

“Positief kritisch”

“Biest-Houtakker staat ‘positief kritisch’ tegenover de nieuwe parochie” volgens secretaris Hans Kroonenburg van de parochie. “De parochie is de ontmoetingsplaats, het trefpunt van een hechte gemeenschap die redelijk autonoom kan en wil werken. Wat het vooruitzicht op samenwerken betreft onderhouden we goede contacten, maar je merkt dat elke parochie een specifieke historie heeft en eigenheid heeft opgebouwd.”

In de ontwikkeling naar de nieuwe parochie is dat iets waar volgens Kroonenburg rekening mee gehouden moet worden. “Er is een formule gewenst waarbij de herkenbaarheid in ‘vrijheid en verbondenheid’ gewaarborgd blijft. Met andere woorden, het kind niet met badwater weggooien. Ook na het proces moeten vrijwilligers zich gewaardeerd voelen. In een gelijke opgang moeten zowel de pastoraal- als de bestuurlijk verantwoordelijken duidelijke afspraken maken en inspelen op elkaars verwachtingen. Voor een serieuze benadering kan een communicatieplan daarbij niet ontbreken. Het is een vertrekpunt dat alleen al nodig is om vragen te kunnen beantwoorden. Niets communiceren is namelijk ook communiceren.” In meer informele sfeer zoeken de besturen elkaar al op en dat stemt Kroonenburg optimistisch: “We kunnen het goed met elkaar vinden. Bij vragen als hoe je met gebouwen omgaat, gezamenlijk inkoop en bijvoorbeeld subsidievragen aanpakt ‘borrelt’ het al op bestuurlijk niveau.”

Wilt u meer informatie over dit dekenaat?

Pastoor-deken Bladel-Oirschot:
L.J.M. Spijkers
Telefoon: 0499 57 12 50
E-mail: leendertspijkers@hetnet.nl

Of kijk op
www.bisdomdenbosch.nl

Uitgave uit het BisdomBlad 's-Hertogenbosch februari 2010. Artikelen mogen vrij worden overgenomen in parochiebladen.

Adres redactie:
Parade 11, 's-Hertogenbosch.
Telefoon: 073 6125488
Fax: 073 613 6850
E-mail: redactie@bisdomblad.nl

“Goed regelen”

Monique Leijten is vice-voorzitter van parochie Esbeek. Zij omschrijft Esbeek als een hechte parochiegemeenschap met 114 vrijwilligers en een groot vermogen om iets voor elkaar te krijgen. “Neem nu de in 2009 gewonnen Brabantse Dorpen Derby, waarbij het dorp Esbeek met het project ‘De Dorpshuiskamer’ de eerste prijs haalde. Het gewonnen geldbedrag werd toen besteed aan een voorziening voor ouderen en een dorpsmuseum in het dorpscafé”, aldus Leijten, die met het voorbeeld de dorpscultuur typeert.

Hoe staat Esbeek ten opzichte van de vorming van de nieuwe parochie? Leijten: “De parochie blijft natuurlijk het liefst zelfstandig, maar we weten dat dat niet vol te houden is in de toekomst. Nu verzorgen pastoor Barberien en pastor Van Mensvoort samen de vieringen, maar als pastor Van Mensvoort stopt dan komt al dit werk in Esbeek ook op pastoor Barberien neer. Hoe de samenwerking er in de toekomst precies uit ziet weten we nog niet, maar we staan er positief in. Alle nieuwe dingen roepen zowel vragen als angst op: of de kerk kan blijven bestaan, of de woord- en communievieringen kunnen doorgaan en welke taken er voor de vrijwilligers zullen blijven. Een moeilijk punt is de verschillende culturen. Iedereen staat er verschillend in. Daarom moet de vorming van de nieuwe parochie goed geregeld worden.”

	inwoners	parochianen
Biest-Houtakker	850	370
Haghorst	915	900
Hilvarenbeek	8600	5500
Diessen	3600	3400
Esbeek	1100	800